

תת"ע 1713/03/14 - מדינת ישראל נגד יוסף מכימר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 1713-03-14 מדינת ישראל נ' מכימר
תיק חיצוני: 40250031008

בפני
המאשימה
נגד
הנאשם

כב' השופטת מרים קסלסי
מדינת ישראל
יוסף מכימר

ע"י ב"כ עוה"ד זחאלקה עלא

החלטה מבוא

בפני בקשה לביטול הכרעת דין וגזר דין שניתנו בהעדר המבקש בגין עבירה של נהיגה בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש במהירות של 136 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").

במועד ביצוע העבירה המבקש קיבל לידי הזמנה לדין וכתב אישום בה צוין כי הוא מוזמן להתייצב בבית המשפט ביום 10.03.14 בשעה 09:00 כדי להישפט על העבירה. אולם, המבקש לא התייצב לדין ומשכך, נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪; 3 חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה ו- 4 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 3 שנים. לנאשם עבר תעבורתי מכביד 105 הרשעות קודמות, 8 מהן דומות.

עתה, עותר המבקש לביטול פסק הדין שכן לטענתו הוא שכר את שירותיו של "עורך דין מהצפון" וביקש ממנו לייצגו בתיק ובין היתר להגיש עבורו בקשה לדחיית מועד הדיון וזאת בשל אירוע משפחתי (חתונה של האחיינית שלו). לטענת המבקש, הוא הסתמך על הבטחת עורך הדין להגשת בקשה לדחיית מועד הדיון. אולם, להפתעתו, התברר כי לא הוגשה כל בקשה וניתן גזר דין בהעדרו.

לטענת המבקש, הוא קבלן לעבודות בנייה ויזמות ומשכך, הוא זקוק לרישיון הנהיגה לצורך פרנסתו.

דין והכרעה

סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע, כי די בקיומה של אחת משתי עילות כדי לחייב ביטול פסק דין שניתן בהעדר: העילה הראשונה דורשת קיומה של סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות והעילה השנייה דורשת להראות כי קיים חשש ממשי לעיוות דין, (ראה: רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 29.12.09); רע"פ 5146/09 שרעבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 28.7.09), רע"פ 1773/04 אלעוברה נ' 1

מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 23.2.04), רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 5377/03 וג'די נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 29.6.03).

עניינו של המבקש לא נמנה עם אחת מהעילות הנ"ל.

גם בהנחה שהסיבה לאי הופעה במועד הדיון הינה טעות של עורך הדין או חוסר הבנה בינו לבין עורך הדין, אין בכך בכדי להצדיק ביטול פסק הדין, שהרי "שיכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון... דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (ראה: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, נז(6) 793).

אם סנגורו של הנאשם (עורך דין אלמוני ששמו כלל לא ננקב בבקשה ולכן לא ניתן לקבל תגובתו) התרשל בייצוג הנאשם, מוזמן הנאשם לפנות ללשכת עורכי הדין. מבחינת בית המשפט מדובר בנאשם שקיבל זימון כדין ולא התייצב.

לגבי מהות העבירה, מדובר בעבירה של נהיגה במהירות של 136 קמ"ש במקום 90 קמ"ש - מהירות מופרזת. המבקש נוהג משנת 1994 וצבר לחובתו 105 הרשעות קודמות 8 בעבירות דומות והעבירה האחרונה בוצעה בשנת 2011. המבקש לא פירט בתצהירו את הגנתו פרט לטענותיו לגבי חומרת העונש שהושת עליו. בנסיבות אלה, הגעתי למסקנה כי השארת גזר הדין על כנו אינו מהווה עיוות דין.

אשר על כן, מכל האמור לעיל, הבקשה נדחית. לפני משורת הדין, דוחה הפקדת הרישיון עד ליום 10/6/14. כמו כן מבטלת קנסות פיגורים, וזאת אם הנאשם ישלם מלא הקנס עד 10/6/14.

הנאשם מזהר כי העונש המקובל בנהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ד, 18 מאי 2014, בהעדר הצדדים.